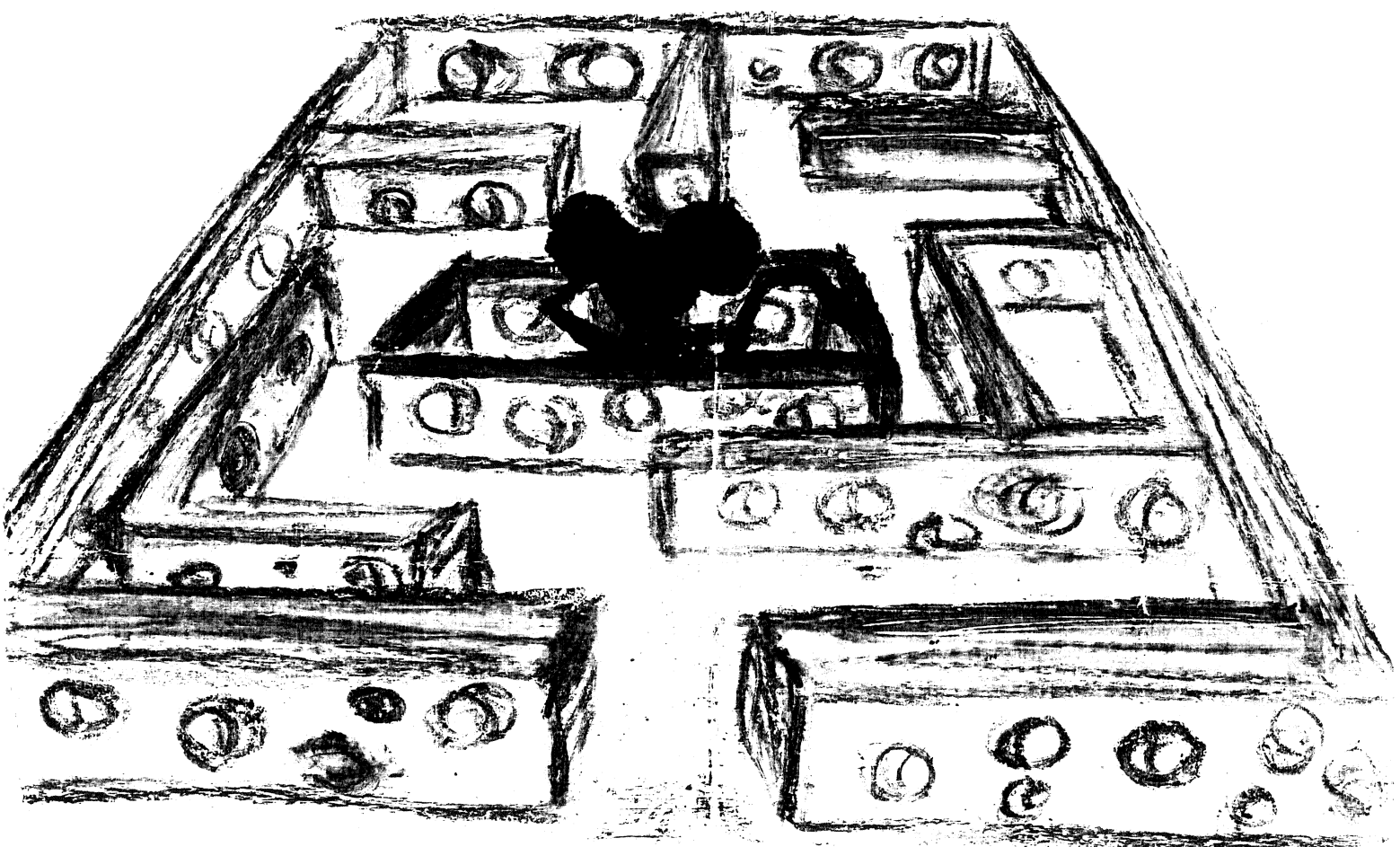

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

*ikincil ruhla
pisuar buluşmaları*

ikincil ruhla pisuvar buluşmaları-1

Tanrı ile en çok annem öldüğünde tanışmak istedim, ama o yine keşmekeş kuralları ile oynaşyordu.

İki asansörün de çağır tuşuna birlikte bastım hep, bu anlamda aldattım kadınları. Ama ben en son gelen asansöre biniyor, yolumu ezberimle değil hayallerimle buluyordum. Aldatılacağını düşünen kadınları aldattım en çok, onlarla kalarak.

Şansımı hiç görmedim. Truva atının kıymıkları vücuduma battı da tetanozdan öldüm sanki. Ya da koskoca truva zaferinden sonra vezir olmuş bir piyon olarak dönerken sarayına, karısının sersem sevgilisi tarafından sapan ile öldürülen bir fetihçi talihsizliği yaşadım hayatım.

Okuduğum kitapların hepsi son sayfalarına kadar kutsal kitaplardı. Son sayfaları sevmedim hiç, okumadım da. Bitse de yatsam diye yazdım çok.

Ekonomik beynim çözümünü bulmadan problem üretmedi hiç. Koskoca bir ruh sağlığı hastanesine pazarlanacak beynim var. Bir gün birine sıfır ama pozitif beyin gerekirse adresimi sizden alabilirler.

İlk edebi metnim bir dua idi. Bir kıza sormuşlar duam duvak demiş. Duvağım duvardı çoğu zaman. İnsan çok görünce görünmce kılıklı birine dönüşüyor. Çok fazla öngörüm yok o yüzden.

Evde tuvalet kapısının arkasına yapıştıracak kadar önemli bir haberim olmadı bugüne kadar. Kabızlık çektiğimi ne kadar haykırsam da olur olmaz yerlerde ishal aşısıydı ellerim yüreğime.

Seçeneklerden, seçimlerden çok korktum. Tek seçenekli sorular istedim hep, ama onların soru değil de zorunluluk olduğunu söylemişti bir öğrencim kulağımı çekerek. Seçim sandığına bir defa gittim, tüm ideolojimi bir zarfa sığdırmam tam bir saat aldı, diğer insanların ideolojilerini sandığa boşaltmalarını engellediğim için karakolda bitti sonu.

İkincil ruhla pisuar buluşmaları-iki

Hayatıma sevimli bir parantez edasında girip, bordrolarıma tüneyen kadınları da sevdim. İşte aşk bu: havada attığınız parendeler kadar suya nasıl girdiğiniz de önemli.

Aldatmak ve ihanet etmek fiillerinin ayırımında yaşadım, sonunda anladım; aldatmak birinci tekil hali bu boşaltan muslukların kazandığı havuzda. Siz sırtınızı dönünce aldatmanın üçüncü tekil haliyle anılıyorsunuz; ihanetle.

Müzikle aramda hiç bir samimiyet olmadı, ki üzerlerine en güzel şiir kreasyonlarını geçirip podyuma çıkan notalarla farkı yoktu mankenlerin.

Hayvanlarla iyi anlaşmışımı, onların en ince felsefelerinin farkında olduğumu iddia ediyorum. Kadınlarla yaptığım tüm kavgalarda karşıma geçip kuyruğunu yakalamaya çalışan, erkeklerle olan tartışmalarımda ise patisiyle gözlerini kapatan bir kediye sahibim aynı zamanda. Hem beni sadece zenginliğim dolayısıyla tercih eden kalorifer böceği ve karınca gibi hayvanlardan da koruyor. Buna rağmen ölünce, onu kuyruğundan tuttuğum gibi, şu kancalarını geçirdikten sonra 45 derecelik açıyla çöpleri yukarıya çekip, içeride öğüten ve çıkan pislikleri de kıyılarındaki delikten çaktırmadan akıtıp çöp öğütümüne kesin çözüm olan kamyonların birine atacağını biliyor. Biliyor ama cehennemi bilip inançlı görünen her mümin gibi ibadet etmeye devam ediyor bana.

Yoksullukla çok erken tanıştım. Üç kardeş bir yorganı boylamasına paylaşırdık eskiden. Kendileri için yorganın yakılmadığını gören pirelerimiz oldu çokça. İkn edemiyorduk, hepsi yastıktan aşağıya atlayarak intihara teşebbüs ediyordu. Rutubeti de bilirim, asılmanıza üç gün kala aşık olmak gibi bir şeydir, uyumanıza hep üç dakika vardır ve vücudunuzdaki tüylerin hepsi asi birer termometre olmuş ve civanız dibine vurmuştur. O zamanlar bilseniz, alkolik Fahrenheit'ın krizleri sonucu termometrenin içindeki alkolü içip, karısının korkusundan o aleti civa ile çalıştırabildiğini, ne anası kalırdı, ne de bacısı onun. Ama çok yoksullar şunu da bilirler, rutubetli evde bayat ekmek sorunu olmaz hiç, kabarık sıvalar doğal bir duvar kağıdı görüntüsü verirler. Yoksulluk da böyle bir şeydir işte; kahvede hesap ödememek için kafanız çatlar kağıtları, taşları saymaktan. Kaleminiz bitmesin, kalemtraşta striptize yeltenmesin diye tırnaklarınızı uzatır, onlarla yazarsınız. Hem sizi herkes gitar çalıyor diye bilir. Yoksulluk eğlencelidir, bungy jumping gibi, tek farkı vardır sizi hayata bağlayan ip salı pazarındandır genelde, güvenemezsiniz. Ya da babanızın kazağı sökülmüş, aynı iple üç kardeşe birer kazak örülmüştür. Bu da tarketmez bu sefer de içten donarsınız babanızın arkasından bakıp. Derken, gözlerinizin kızardığını farkedene anneniz hep soğandan ağlar, böylece siz de masusçuktan yaşamayı öğreniverirsiniz.

İKİNCİL RUHLA PİSUVAR BULUŞMALARI-3

Pişik olmuş armutların ağzıma düşmesi doyum vermedi bana. Eşşek kadar bir elma sayesinde oluşan başımdaki şişikleri de dünyanın sırlarını kurcalamak için kullanmadım.

Garip buluşlarımla, insanların beyinlerine "bak, o öyle değilmiş" şeklinde bilgiler de sokmadım. İnsanlarla iletişim içinde olmanın en fazla onları dinliyormuş gibi görünmek olduğunu biliyorum. Göz göze geldiklerinde, onları doğrulamanız için karşısındakini yakalayan acı bakışlar çok tatmin ediyor beni.

Çocukluğum hayatımı şekillendiren yegane zaman parçasıydı. henüz altı yaşında, bir kaç acı olay yaşayıp, geri zekalı arkadaşlarımla pek de doğal olmayan bir seleksiyon ile yok olması sonucu babamı ikna etmeye çalıştığımı hatırlıyorum bonibon'a tazminat davası açmaya. O da bön bön suratıma bakıp "avukat bi tanıdık bulmak lazım" demişti.

Benimse çocuğum olmadı henüz. olmaz diye de düşünüyorum. ortalama 70 basamaklı bir merdivene üç kiloluk bir et yığınınını atıp, düştükçe kalıplanıp, büyüyüp daha fazla şişmesine izin verebileceğim bir düşünce yapısına da sahip değilim, üzgünüm. ama evlat edinebilirim huzur evinden.

Evlenmeyi de düşünmüyorum, hem yılın her günü iki bayram arası olduğuna göre ananelerimiz ve anneannelerimiz doğru söylemiş.

Değişimi kabullenirim. özellikle 40'lı yaşlarda daha kolay oluyor bu, ama boğaz köprüsüne sağcıların köprüsü ya da renkli televizyona "artık, devrimcilerin kanlarını kırmızı mı izleyeceğiz" diyen, atlara bile sıkıntı veren gözlüklerle işim olmadı hiç. Gerçi bu cümlelerin sahipleri şimdi at yarışı tahmini yerine, holding yazarlığını seçti ama sonucun farkı yoktu, hep beşte kaldılar.

ikincil ruhla pisuar buluşmaları-3

Kaztüyü yastığında gözyaşı lekelerimin sobelediği kadınlar bir Amerikan diplomatın Türkiye hatıraları kadar kalın bir kitap olurdu. Bu bir anlamda seri kafir yapıyor beni. Teslim olabileceğim bir mercii yok maalesef. Yalnızca, bedenim bilinmeze hızlı hızlı çürüyerek ilerlerken sonumu merak ediyorum. Böceklerin elebaşı olmak ya da cehennemin lüks yerlerinde emlakçılıktır kariyer hedefim. Bu dünyada aşkın provasını yaptığımı kolaylıkla açıklayabilirim diye düşünmekteyim. Hem süt izninde bara giden bir anne edasında cennetini ayakları altına alıp parçalayan Tanrı, bu dünyadaki boyut ve bölüşüm problemlerini çözmeli önce. Tamam; sırtımda büyük bir kambur var, gözleri acıtan bir kusura sahibim, kusura bakan gözler takip ediyor beni, ama ben kamburumu sistemin kanlı sözleşmeleri imzalsın diye kullandırmadım hiç. Bu dünyada yarattığım açıklamaları taşıyabilirsem oraya, yukarıdakilerden bahsedeceğim verilen süre yeterse. Ama şimdi ben içimden gelen tüm şeyleri olduğu gibi akıtıyorum ya sana, içimdeki kelimeleri de harcamalıyım. Herşeye rağmen tanrıdan bir şey dilemem gerekirse; özür dileyeceğim.

Özge DİRİK
23 Nisan 2003

bu şiir balayı baltalayan kaynana dili bayım
modern asyanın devrimleri yani;
zincirleme dil sürçmesi.

sürçmüşken

kaldırmalı tanrının idamından önceki tüm idamları
farkında mısınız bayım, korsan baskı korkusu bu;
kitap falan yazamıyor artık tanrı.

bu şiir ölüme susayıp, çok içmek bayım

laf aramızda

pisuarın duvarlarını bu denli iyi kullandığınıza göre
sorunlarınızı bana anlatabilirsiniz bayım.

bu şiir işleyen demirin yaşlanması

yaşlanan demirin ise paslanmasıdır bayım.

annem yanlış adamı seçtiği için

onbir taneydi bizde, ayların sultanları

atlı karıncamdayken jeton tazeleyecek bir baba arıyorum şimdi

annem beni

sizden doğaçlamış olabilir mi bayım?

bayım...!?

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları-4

Kadınlarla aynı evde yaşayamıyorum. Özellikle evimi 24 saatten fazla bir kadına teslim etmiyorum. Bu tamamıyla, tarihi olaylardan çıkarsadığım bir sonuç, hem bizim protest atalarımızdan biri ne demiş “yuvaya yapan dişi kuştur”. Bencillikleri çok gürültülü olan bu yaratıklarla akşamdan akşama şaraplaşmalar hoşuma gidiyor yalnızca.

Gerillavari sınır savaşları sinirlerimi çok yıpratıyor, demem o ki zaten iktisatlı kullanmak zorunda olduğum derimi değiştirmem gerekiyor her defasında, bu aritmetiği henüz çözülememiş ve bi türlü sönmeyen volkanları içine alan dişigenlerle yaptığım tartışmalarda.

Kızılıkcık sopası ile arkamdan koşarken düşleyip de sevebildiğim tek kadın var hayatımda. Öyle ki sokakları benden olabildiğince saklayan ama çamursuz kıyafetlerle eve geldiğimde telaşlanan ve yanağında tembel bir gamze ile “dünya güzeli” olarak tek arabesk tanımımı tükettiğim kadın.

Beni babamdan doğaçlamış bir kış günü. “iyi ol’muş” diyemeyeceğim ama yanlış olmamış en azından. Çok matüre, sağlıklı bir çocukmuşum, kuş sütü içmişim annemden iki yıl boyunca. 10 yaşına kadar da leylek zannetmişim annemi.

Babamın verdiği harçlıkla anneme soğan gözlüğü, tere otu bağı alacak kadar anlayışlı bir kalp konakladı bende.

Babam uyumsuz biriydi. Gölgesinin hızı, annemin yemekleri, benim patlak burunlu ayakkabılarım ve bir ay içinde abimin eski pantolonunu ıskalayacak kadar hızlı büyümem anlaşılamadığı belli başlı konulardı. Ama bildiği masallar çok güzeldi. Portakal soyar, başucumuza koyardı. Bir yalan uydurduğunu biliyorduk ama bildiklerimiz uykuya yenilirdi. Rüyamda annem bağıırdı hepimize, başucumuz yine portakal lekesiydi.

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları-5

Play.

Not: Beşinci görüşmeye gelmedi hegenci maçomuz. Görüntüsünü merak edenlere tanımlamak pek zor olmayacak. Düzensiz görüntüsü vermek için özenle kesilmiş sakallara, düşük kalçalı iri ve çirkin bir bedene ve kare kemik gözlüklere sahip. Daha çok lsd ile yaratılmış bir resmin önünde yoruma hazır, konuşabilecek hissini itinayla içinize yerleştiren bir sunumu var.

Bana sorarsanız, pisuvarın duvarlarını çok iyi kullanıyor olması, vücudundaki bazı uzunluklar ile geçinemediğini gösteriyor. Şu ana kadar iki farklı kadın kokusunu da parfümüne karıştırması “yalnızlık benim seçimimdir, eğer yalnızsam” vurgusu için.

Israrla belirtmek istediğim bir diğer konu, konuşurken göz göze gelmemeye, gelse de sizi aşağılamaya yeltenmeye çok çaba gösteriyor. Gözlerini kendi içerisine zoomladığında ise, sunumunun rahatsızlığını kendine de lanet okuyarak geçiriyor. Sıkıldığını düşündüğü durumlara ikinci ve belki de üçüncü açılardan bakarak farklı olmayı başardığı söylenebilir. Ama hazır cümlelerin içine sokuşturulmuş bir kaç kelime, röportajın sahibi bana prefabrik bir konut inşa eden yüksek-mühendis mimarın gururunun hiç bir zaman okşanamayacağı hissini veriyor.

Israrımı ölçmek için beni daha çok ekecektir ilerleyen günlerde, o yüzden şimdilik hoşçakalın, burası çok pis kokuyor.

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları –6-

Uzundur bekletiyorum sizi. Sırf sizi değil tabii, okuyucuları da. Ama bazen yaşama dair inadınızı unutuveriyorsunuz. Saklandığınız yerden koşup, sobelemek gerekirken bir kanepenin altında uyuyakalıyorsunuz. Sizi kaybettiklerini sanıyorlar, eve gelen araştırmacı polisler buluyor yerinizi.

Sonra da rahatsız oluyorsunuz. Ölmediğinize göre bir bahane bulup, onu tüketmek zorunda kalıyorsunuz, sanki bir memurun masa örtüsünün altındaki ev kirasını çalıp, bahis oynamışsınız gibi, komik. Ölüm de durum farklı tabii. Mum dibine ışık veriyor sonunda, sonuna kadar yanıyor, bir fitil külü kalıyor ortada, ona da iskelet deniyor.

İntihar düşünüyorum bugünlerde. Sağıma hiç bakmadım da soluma da bakmadan geçiyorum caddeleri. Dün yine bizim mahallenin parkında gitmek düştü aklıma. Ama şekerini yalayıp, içinin çürük çıktığını gören küçük kız, ağlamadan fırlattı elindeki elmayı, ölemedim yine. Ama her şeyi tüketmeden sığınılmalı öz kıyıma. “daha erken” dediğinizde intihar başlamıştır bence.

--bence'lere gerek yok, bu bir röportaj.

Röportaj, doğru. Öyleyse soruları gönderin ban, ben de yanıtlayıp size geri göndereyim. Eğer hatalarımı kollayıp, yaptığım nüans yanlışlarını kullanamamak gibi bir alternatif maliyete katlanabilerseniz.

Ayrıca, birbirimize saçmaları sıralamaya başlamışken belirtmek isterim ki; fotoğrafımın yayımlanmasını kesinlikle istemiyorum, en namahrem yeridir yüzü insanın. Fazla afişlerseniz üçüncü sınıf gazete kağıtlarına, yanıma koyacağınız mankenlerin payına düşen spermlerin sakllarımda gezinmesini istemem. Ya da yazmayı yeni öğrenmiş bir çocuğun, evlerine gelen misafirlerin bacaklarına bakmak için suratımı “dolap”a benzetmesini de.

That’s okay for today.

He man?

--tabii

tabii.

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları-6

bazen dur.

jüriye masturbasyon yaparcasına savunduğun şeyleri savur.

beynini şehvet kemirirken, bacak aranı örümcek ağlarının istila etmesi neyi doyurur?

öfkeyle yaşamayı öğren.

er ya da geç akrep yavrularının meskeni olacak göz çukurların;

"gözüm gözüm, güzel gözüm" diye mırıldanarak şakalaşacaklar içinde, o saydam yargıçlar eriyince.

bazen dur.

acının huyunu bezen.

bir düşün ezberle kendine.

her değerlendirdiğin fırsat bir içimlik satışındır içinin.

hem düşün;

gördüğün ilk vapura aşkını yamayan yunus, ne yaman bir yunus olur

ki, zaten herkesce bilindir; sözlükte anadan sonra yar gelir, çokça sayfa geçilmiştir ki, geriye dönüş ne mümkündür...

söylemeli miyim bilmem, ama

bazen durma.

tren hangi hızla yaklaşırsa yaklaşsın, raylarda güle oynaya ağlayan

çocuğu --ki o çocuk hayalin bile olsa-- kurtarmaya çalış. Bunu göze alamamıştr annem benim.

O an birden büyüdüm, kilometrelerce ıradım.

Ardımdan dünyanın tüm raylarına adım boyu gözyaşı döktü.

Hayali olan çocuğu değil, tren idi çünkü.

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları-7-

Küçükken Ediz Hun'u bilim adamı sanırdım. Küçüklük dünya dahil herşeyi farklı düşlemek değil mi zaten? Büyüdüm tabii, belki de Edison Ediz Hun kadar yakışıklı olamadığı için Edison.

Erkeklerin çocukluğu ne kadar hızlı olursa, orta yaş bunalımları da o denli yıpratıcı oluyor. Çünkü hiç bir erkek yaşayamadıklarını geriye dönüp, çocukluğuna devşirip nefes alamıyor. Özellikle yanında karşı cinsi taşıyan bir adam, fiziksel yaşlılığı daha kolay hissediyor.

Herkes kendi içinde, tüketimin getirdiği dayanılmaz açlığı hissedince ruhen tarikatlaşıyor. En namahrem kavramlarla sevişiyor geceleri, korsan peygamberler yaratıyor ve onları orijinallerinden ayıramıyor.

Ayrılmak en az kim alacaksa en çok o gidecektir şeklinde tanımladığım, sözümün de efsaneleşmesini istediğim için buralara kadar taşıdığım bir kavram. Robinson'a sormuşlar; "ıssız bir dünyaya düşsen yanına alacağın ilk şey nedir" Robinson "adayı" demiş. Robinson tarzı erkekliğin sahiplenici maço kişiliği artık aranan kavramlardan. Bunu içinize sıvamanız için Türkiye'de dört basamak olan öğretim törpisinden geçmeniz yeterli. Yani kalifiye bir kapı

kolunun nasıl dört vidası varsa, sizi sistem içine milyon tane prototip olarak yamarlar bu topraklarda.

Babanızın takımı, babanızın faşizmi, babanızın sıkıcı kitaplarıyla dahi anlaşabilmeye başladığınızda korkmalısınız yetiştireceğiniz sera kişiliğın hormonundan. Yani ille de edebiyat dünyasında çalmayana mikrofon uzatılmaz diyorsanız; “ya siz sizsiniz, ya da sissizsiniz.”

Uzlaşmayı, fiyat kırmayı öğrenmekle başlıyor gençlik. Neyi, nasıl yaşadığınız önemli değil. Düşlerinizle, düşlerin kartlaşmış haline denilen düşüncelerinizle gide gele bir şekil veriyorsunuz hayatınıza. Örümcek ile ipek böceği arasındaki fark da burada, biri sistemin uşağı, diğeri kendi kurallarının. 14 yaşında gençliğime başladığımı düşünüyorum. Mahallenin kızlarına tırtıllarını beslemeleri için dut yaprağı toplardım iki öpücüğe, bizim ev sahibinin oğlu bir öpücüğe düşürdü fiyatı. O böceklerinden daha cıvık kızlar da önce bir öpücük diye yapraklarını toplattırıp, sonra da babsının evleri var diye meyvelerinden tattırdılar ona.

ikincil ruhla pisuvar buluşmaları-8-

Hayvanlar gemilerine Nuh'u almakla ne denli aptal olduklarını kanıtlamıştılar zaten. Fahişe kedim evden kaçmış bugün. Bizler gibi, yalnızken dünya daha bir çekici.

Fahişeye diyorum, çünkü hayatta sadık kaldığı suyu ve yemeği yalnızca, ben şu an kime, ne diyorum bilmiyorum.

Dün akşam içkiye çok sataştım, son yudumda hep geç kalınmış oluyor. Telefonun redial tuşuna basıp aşk şiiri okumuşum uzun uzun alo diyen bir bayana. Serseri oltanın ucuna takılan boğaza artist olmaya gelmiş balıktan ses soluk yok hala. Ama pirinç taşı ayıklayacak iki üç tane ayrılık sözüm var neyse ki.

Aşk yaa, Tanrı'nın hata terimi.

ikincil ruhla pisuvar buluşmaları-9-

Bir beynin gidebileceği her yere otobüs kaldırıyorum soğancığimdaki garajdan. Ama tahmininiz üzere sefer sayıları değişiyor. Bu aralar yok satıyor intihar istikameti. Doluluk kapasitesi % 100'e yakın sanırım.

Ortalama bir beyin ile bu ülkede yaşamak meziyetine sözüm yok tabii ama ben piyango biletinin sahte olduğunu bile bile o bileti satın alanları da gördüm. Yani sahte umuda bile gel-geç diyenleri anlayabilmenin sırrını gidin peygambere sorun, beş taneden az virgülle bir cümle kurabilirse, gelin sonra sataşın bana.

İki tane arkadaşım vardı ilkokuldayken. İkisi de kankardeşimdi. Birbirimize acı vererek, acılarını acılarıma değdirerek bağladık kardeşliğimizi. Sevgililerimle de sürdürdüm bu geleneği, zaman zaman kan akmasa da. Biz acıyarak büyüyoruz efendim, kanayarak. Dallarına bağladığımız kurdelalar kangren ediyor ağaçlarımızı. Resti görülmüş bir kupa ası gibi karemizi arıyoruz.

Hile bulaşmış tuttuğumuz zarlara, kız çıkmıyor artık hiç bir coşkumuz, tirbuşon ruhumuz "ilk ben degeceğim şaraba" diyor.

Yoklamalarda hepimiz samanız efendim,

Saplar öne çıksın lütfen,

Bizsek söyleyin, ittirin bizi öne, ittirin.

Efendim..?

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları-10

Yazarın notu: Gelmedi. Bu iki oluyor. Bir önce ki konuşmasının sonunda “peki” deyişime de bozulmuş olabilir. Ama bu tipte, sakalından tonlarca bira akmış adamlar kırılganlıklarını bile saklamayı yetenek sanırlar.

Belki şimdi ağlayarak masturbasyon yapmanın nasıl bir şey olduğunu ya da masturbasyonun şehvetin gözyaşları olduğunu kanıtlamaya çalışıyordur. Ama tek netleştirebildiğim şu saatlerde butuvalette olması gerektiğini bilip, zamanı daha hızlı geçirmeyi istercesine telşalı telaşlı hareket ettiği.

Bu arada, önceki buluşmalarımızdan birinin saatini sormak için beni aramıştı. Sarhoş olduğu gece de “redial” tuşundan bulunan benim evimin numarasıydı. Yaklaşık 20 kez diksiyon hatası yaparak okuduğu şiirin sonunda da bir adet bol kıvrımlı küfür kazandı karımdan. Durumdan ne kadar zevk alsam da, bu denli kabalaşmamasının gerektiğini söylediğim eşimin cevabı bir hayli ilginçti; “Tüm sülalesinin kutularını açmaktan başka bir seçenek bırakmadı ki bana...”

Evlilik iki kişi arasında yaşanabilecek en çoğulcu kavram. Cehennem gibi bir yer yaratıyorsunuz. Tüm duygular iki ile çarpılıyor. Yanılıyorsunuz. Yanlışlarınıza katlanabilecek kadar kendinizle barışksanız -ne demekse- tonton nineler ve dedeler oluveriyorsunuz. Ayaklı analiz tavırları takınmak istemem ama artık tüm yaşanılanların parasal bir boyutu var tabii. Yani kabotaj hakkına sahipseniz ve o sularda yalnızca yüzüyorsanız doyum denilen illettten nasibinizi alamıyorsunuz.

Bir cisim yerini değıştirdiğı sıvı hacminin ağırlığı kadar ağırlığından kaybeder. O yüzden yeni boşanmış arkadaşlarımla içmek çok hoşuma gidiyor. Arşimet bir gün tūvalete girip, tartılır ve işer ve tekrar tartılır ve arşimet oluverir birden belinden ve dizinden lastikli o iğrenç donuyla dışarıya fırlayınca. Evliliğın sonu da böyle. Yıllar boyu içinize akıtılan zehiri bir işerseniz çok tatlı bir adam oluveriyorsunuz.

Her evde bond çantasında duran ve altın kaplama olduğı ısrarla iddia edilen çatal-bıçak takımları da ilk çeyiz parçası olmakla birlikte evliliklerin özeti olarak nitelenebilir. Kriz anında çanta açılır ve çatal-bıçak ile her şey parçalanır, paylaşılır, yalanır ve yutulur. Ayrılık bu; en az kim alacaksa en çok o gidecektir.

Bir şiirle bitirelim bugün;

BOR'UN PAZARI

aynı kadınla ikinci defa evlenmek,
ikinci defa yakılan sigaranın ağır tadı,
ha bitti, ha bitecek...

aynı kadınla üçüncü defa evlenmek,
denizin demlediği vapur çayı,
ama pahallı.

aynı kadınla dördüncü defa evlenmek,
bohçacılar topluyorlar kalanları,
ısrarkar geçimsizlikten hoşnut şehrin baro'su.

aynı kadınla beşinci defa evlenme.

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları –13-

İnsan her zaman biraz yirmili yaşlarındadır ama tam 25 yaşında bir kızı sevmiştim. Bombalı eylem kitaplarına dalmışken çıkıp gelmişti rastlantıların rahminden. Kitapları gazeteyle kaplama modası vardı, tommiksleri bile gazeteyle, cumhuriyet gazetesi ile kaplar okurduk.

Ellerine bakar bakmaz sigarayla yatıştırırdım parmaklarımı. Söylediğim her şey baştan aşağı yalandı. Zor anlarıma sıvamak için ezberlediğim özlü sözler uçar, titreyen dudaklarımdan dökülen sözler ~~Wad~~, Tuğcu şiirlerine dönüşüp, parkta oynayan tüm çocukları kahkaya boğardı.

Sanırım, yine birilerini aldatıyordum. Ama onun tek hatasını kolladım. Çocukluğunu, diksiyon çuvallamalarını, yüzündeki bir kaç sivilceyi onu küçültmek için beynime karşı kullanıyordum. Ama sanırım, beynimizim kullanamadığımız gönüllü işsiz kısmı bu durumlarda iknaya inat durmak için programlanmıştı.

Neyse ki kısa süre sonra intihar etti. Yazdığı mektupta yaklaşık 100 kişiyi etkilemek için yakışıklı cümleler kurmuştu. Ben yoktum ve ben de noktaları kendime yonttum.

Arkadaşlarından aldığı borçlarla iki silah almış. Beyninin saçından ve solundan eş zamanlı ateşlemek istemiş. Sanırım ortada kurşunların keşişmesini ve beynini belediye kandırmacası havuzlardaki fiskiyeler gibi simetrik ve gereksiz bir ölüme ayarlamış. Yapmış olduğu bu salaklığı duymak ona olan tüm aşkıımı bir anda öldürdü. Sağ eli tetiğe basar basmaz kafasını parçalayıp, sol elini vurmuş.

Sol tarafından böyle kirli bahanelerle vazgeçenleri de sevedim bugüne dek.

ikincil ruhla pisuvar buluşmaları-14-

Tanrılar bile yaratmış oldukları ruhlardan korkup çok şirin, ayrıntılarıyla düşünülmüş, multi-purpose bedenlerimizi bize yamadılar. Yoksa şimdi şeffaf şeffaf dolaşacaktık ortalıkta. Bir dünya düşünün kimse kimseyi sevmek, kimse kimseye maruz kalmak zorunda değil. Bir ordu bile kuramazsınız. Ama gidiş, bu durumun tersini düşünerek algılayabileceğimiz kadar yalın da değil. Dinden sisteme, ilaçtan kediye, kadından babaya herşeyin amacı sizi kendisine bağımlı kılmak. Tanrıların birbirinden bağımsız, özgün denilebilecek bireyler yaratma yetileri yok oldu. Onlar artık ya milletler ya tarikatlar ya da çıkar amaçlı topluluklar yaratabiliyor. Bunları bölemiyor, parçalayamıyor veyahut bu grupların dünyayı yoketmesini ve kontrolü tekrar ele geçirmeyi dilemekten başka şansları yok. Tanrıların dileklerinden bahsediyoruz, tanrıların dualarından.

Erdem bütünü, doğruların özü olarak niteleyebiliriz tanrıları ve yanlışa yöneliyorlar. Kendi cehennemlerinde kendilerini yakmalılar, yarattıkları cehennemde yanmalılar eğer tanrı iseler. O yüzden intihar doğruyu tanrıdan önce bulmaktır mıdır?

Bir Şiirle bitirelim bugün;

BOR'UN PAZARI

aynı kadınla ikinci defa evlenmek,
ikinci defa yakılan sigaranın ağır tadı,
ha bitti, ha bitecek...

aynı kadınla üçüncü defa evlenmek,
denizin demlediği vapur  ayı,
ama pahallı.

aynı kadınla dördüncü defa evlenmek,
boh acılar topluyorlar kalanları,
ısrarkar geçimsizlikten hoşnut Şehrin baro'su.

aynı kadınla beşinci defa evlenme.

ikincil ruhla pisuvar buluşmaları-15-

Kontrollü kopya değilim ben, yedi aylığım, üç kilo doğan yedi aylıklardan. Hem annemle babam benden yedi ay önce de evlenmemişler. O yüzden sevmem pek bekletilmeyi, bir daha olmasın.

Eşin hamile. Dün gazeteyi aradım seni evde bulamayınca. Kadınlar olgunlaştıklarını iddia ederler hamileliklerinde. Fiziksel güzelliklerini kaybedince tüm silahlarını kaybediyorlarmış gibi. İçlerindeki yaratığın onları kemirdiği herkesce bilinince isteklerine istek katıp hiç olmadığı, hiç olmayacağı kadar kendilerine benzerler. Bu olgunlaşma sayılabilir bir anlamda, ayna tutarlar içlerine. Ama bunu vitamini bol gözler görebilir yalnızca, vitamini bol, uyuşturucusu az gözler. Tanrıya şirk koşarlar, ah hamilelik en büyük günah olabilir bir anda.

Dokuz ay içinde, tüm sorunlarla başa çıkabilecekmiş havasında bir mimik yerleşecek senin de suratına. Dayanılmaz, bağışlanması zor, içi boş bir mimik. Her hareketinde göz ucuyla onu izlediğini bilecek, hayatınızın en sarımsarışık, en sırnaşık hali.

İçindeki canlı için ona daha çok değer vermen hiç acıtmayacak onu. Bundan daha ilginç bunu bilip, senin de hiç şaşırmanın, gizlemeye çalışmaman olacak yapmacıklıklarını. Dokuz ay boyunca kör dögüşü.

Eğer doğumda, doktor çıkıp da "elimizden geleni yaptık ama bir tercih yapmak zorundasınız; Eşiniz mi ? Çocuk mu ?" derse üçüncü şıkkı sor ona. Eğer varsa üçüncü şıkkı seç, halihazırda iki hüznün de varken, boğaza git rakı-balığa. İlk aşkını da çağır. Ağla ona. Eli yüzünde dolaşsın muzip bir gülüş içinde.

ikincil ruhla pisuar buluşmaları-17

Sıkı bir müslümandı babam, ama yoksuldu. Dinleri bilirsin, zenginlere doyum vermek amacıyla tasarlanmıştır. Putsal yerlere turneleri, aerobik seansları, bayramları, hayır işleri, sanal açlıkları vardır. İşte bu bayramlardan birinde alnımda kırmızı şarap iziyle zenginliği öğretmişti babam. Yedi yaşıma kadar elimden tuttu benim. Öyle ki; önümüzden geçen her bisikletli çocuk acı verirdi ona. Hissederdim, çünkü bir dramı hissettirmenin en iyi yolu hissettirmemeye çalışmaktır.

Diken dikendi elleri, parmağını alyansa kaptırması dışında bir iş kazası da gelmemişti başına. Aynı imalathanenin çalışanlarıydı annem ile babam. Üniversiteye gidinceye kadar bir gece bile uzak kalmadım onlardan, yalnızca 1 Mayıs'ta ortadan kayboluyorlardı. Emekçi diyorlardı kendilerine, bana kalırsa benden başka hiçbir şeye sahiplik etmiyorlardı. 1 Mayıs eylemlerine katılıyor, kırıp döküyorlardı gönüllerince. Gece klüplerinde kırılan tabaklarla eş bir yaklaşımdı. Yalnızca bir fazlası vardı; toplumsal masturbasyondan yaptıkları. Sistem içlerinde bir yıl vadeli bir hesap açmış, tüm yamukluklarını orada biriktirmişti onların. Fanatikler, emekçi diye bir takım kurmuşlardı her yılın 1 Mayıs'ında maçlara giderlerdi. Devlet onları şarj etmek için polislerin ellerine birer job verir, organizatörlüğü tüm şaniyla yürütürdü.

Hiç unutmuyorum bir gün Deniz adında bir abi, hiçbir sessiz harfi çıkmadan üstelik, bilmiş Devrim kelimesini. Kazanmış olmasına rağmen bir daha haber alınamamış ondan ama oyunun adı asmacaymış.

ikincil ruhla pisuar buluşmaları-31

bu şiir biraz ayıp bayım
şimdiden uyarayım
henüz ilkokuldayken
bakir şehvetlerdi en sevdiğim dersin adı
ders türkçe, bildiğiniz dilbilgisi
benim öğrendiğim ise
hiç evlenmemiş bir vücudun dili.

bu şiir biraz küstah bayım
cuma namazında bir tezgahtar
bar tezgahtarı
gözünüzden beyninize giden kelimeler
bağboğan tohumları.

bu şiir belayı satın almak bayım
küfrediyor "stay with me" dediğiniz her mahlûğa
sonuna dokuz sıfırla
bilek çıkaran pazarlıklara girişiyor
cenini sakat hamleler yiyor.

bu şiir yad ellerin yad ettiği şairlerin öfkesiyle
tasfiye nedeniyle yazıldı bayım.
karısını bir cinle basalı
yakası açılmadık laflar ediyor
her sevda gibi
ilk buluşmada ölçü
son buluşmada öc alıyor.

bu şiir balayı baltalayan kaynana dili bayım
modern asyanın devrimleri yani;
zincirleme dil sürçmesi.
sürçmüşken
kaldırmalı tanrının idamından önceki tüm idamları
farkında mısınız bayım, korsan baskı korkusu bu;
kitap falan yazamıyor tanrı artık.

bu şiir ölüme susayıp, çok içmek bayım
laf aramızda
pisuarın duvarlarını bu denli iyi kullandığınıza göre
sorunlarınızı bana anlatabilirsiniz bayım.

bu şiir işleyen demirin yaşlanması
yaşlanan demirin ise paslanmasıdır bayım.
annem yanlış adamı seçtiği için
onbir taneydi bizde, ayların sultanları
atlı karıncamdayken jeton tazeleyecek bir baba arıyorum şimdi
annem beni
sizden doğaçlamış olabilir mi bayım?

bayım...!?

Küçüktüm.

Bir kazı-kazan gibi hissedirdim kendimi.

Yalnızlık desen, başedemezdin bütününle.

Aşk desen, bağımlıydı değişkenlere.

Ayda bir görebiliyordum O'nu, günde üç paketten binsekizyüz izmarit ediyordu nerden baksanız.

Ciğerlerden bakmayınız mümkünse.

Ayrıldım sonra. Rüyalarımda sık sık ratsladığım katile aşık olmuştum.

Oturup, beyin nektarı içerdik.

Sarmaşıkları, elektrik direklerini saklardı.

perdeler, olası kardeşlerimi.

bakkal, sigaraları.

O yüzünü saklardı.

Benim kalbimin ise dağdelen tutkuları olmadı hiç.

Ama ben de herkes gibi şehvete adayamadım aşığının hayalini.

Tanrı bana baksa abdesti bozulurdu. Rüşveti tanıyordum; evlere temizliğe giden annemin benim gülüşüme muhtaçlığında babama aldığı rakıydı. Cebimdeki bozuklukları dilencilere bırakmaya başladım sonra. O derin ve pahalı dileklerim adına, birden fazlasının şıkırdadığı sistem jetonlarından vazgeçmiştim. Aylar geçti, anladım; az vermişim kaz gelecek yere.

Beynimdeki bozukluklar için dilenenler de oldu. Yüzlerine bile bakmıyordum; hepsi birer "hayal et"ti zaten.

Sonra birkaç akbaba üşüştü başıma. Onlara sorarsanız başka bir gezegenden geliyor, kendilerine akraba diyorlardı. Beyaz bir hücreye kapattılar beni, ah baba ah.

Hücrelerarası, F to F, satranç turnuvasını kazandım orada da. Kendini kale, fil, at, şah, vezir ve bazen mat zanneden arkadaşlar çokçaydı da, insanları piyon olmaya razı etmek için çok uğraştığımı hatırlıyorum.

Size bizim oralardan bir soru:

--Kurtlu bir elmayı ısırduğınızda göreceğiniz en kötü sahne nedir?

--Yarım bir kurt

değil tabii. Bu yanıtla yarım kurt kazançlısınız. Kurtlu olduğu kesin olarak saptanan bir elmayı ısırduğunuzda göreceğiniz en kötü sahne "artık kurtsuz" bir elmadır.

yaa

ya...

(Not: bizim buralarda en çok sorusu, en az yanıtı olan kazanır.)

Subject:

FW:

bazen dur.

üriye masturbasyon yaparcasına savunduğun şeyleri savur.

beynini şehvet kemirirken, bacak aranı örümcek ağlarının istila etmesi neyi doyurur?

öfkeyle yaşamayı öğren;

er ya da geç akrep yavrularının meskeni olacak göz çukurların;

"gözüm gözüm, güzel gözüm" diye mırıldanarak şakalaşacaklar içinde, o saydam yargıçlar eriyince.

bazen dur.

açının huyunu bezen.

bir düş ezberle kendine.

her değerlendirdiğin fırsat bir içimlik satışıdır içinin.

nem düşün;

gördüğü ilk vapura aşkını yamayan yunus, ne yaman bir yunus olur ki, zaten herkesce bilindir; sözlükte anadan sonra yar gelir, çokça sayfa geçilmiştir ki, geriye dönüş ne mümkündür...

söylemeli miyim bilmem, ama

bazen durma.

tren hangi hızla yaklaşırsa yaklaşsın, raylarda güle oynaya ağlayan çocuğu-ki o çocuk hayalin bile olsa- kurtarmaya çalış. Bunu göze alamamıştı annem benim.

O an birden büyüdüm, kilometrelerce ıradım.

Ardımdan dünyanın tüm raylarına adım boyu gözyaşı döktü.

Hayali olan çocuğu değil, tren idi çünkü.

Subject:

İkincil ruhla pisuvar buluşmaları

Acısını bana gösteren kadın kilometrelerce yakınımdaydı dün. Kıvrıkcık saçlarına dolamıştı umutlarını. Çekince bir telini görüyor olmalıydı geçmişinin bembeyaz olduğunu.

Hiç dokunmadan anlattığımda gençtim daha. Şu kötü hayaller kurup, onlara ağlayabildiğim yaş. Sanırım aşkı; takip mesafesini koruyamayanlara tanrının verdiği ceza.

Bir eli babasındayken diğer eli üşüyen ve zaraanla üşüten çocukluğum avucunda paslı jiletler sıkıp intikam büyütme başladı. Üşüyen elime babarnın bazı ihtiyaçlarını --çocukların anlayamayacağı ihtiyaçlarını-- sömüren bir hanımefendi ne zaman refakat etse, üç kere kitlerdim kafamın kapısını.

Sonra acısını bana gösteren kadın anlamını çaldı, öznesi jokerli intikam yeminlerimin.

Bana acısından tattıran kadın, unutturuverdi defolu aynalara benzeyen insanları.

Dünyaya güzelliğini bin parça kapatan o kadın, başbaşa kaldığımızda dün, sıyırdı yüzünden maskesini.
aman Allahım;
daha güzel bir kadın...

özge dir.

ikincil

Ağlıyorduk.

Kendi elleriyle dolduruyordu tanrı, kadehlerimizi.

Karanlıktı gece.

Saadeti bulan göbeğe kalkıyordu karabacaklı dansözün ritminde.

Birden fırladı ortaya bir adam; İskoç'tu adı.

"beyler" dedi

"bugün yeni biri var aramızda

dün uyutulmuş, çiçeği koynunda bir fahişe"

tüm utangaçlığıyla süslüyordu batağı kadın. Darbukayla beraber anasının parmaklarını döktü saçından bir bir.

Bu kadını buralara kadar sürüklemek zordu tabii, katil eller cebe girdi; her erkek parası kadar okşadı dünyasını.

zamana direnen şarkılara yetmiyordu sesi. Gözyaşlarıyla söylüyordu şarkıları. o zamana kadar inanmamıştım striptizin bir adamı uyarabileceğine.

her gece aynı batağa takılmaya başladık arkadaşlarla. Kaçırılacak fırsat değildi elbet, bir hüznü bu kadar ucuza sahiplenmek.

Zamanla yakalamaya başladım kadının gözlerini. Her seferinde acım biraz daha diniyor, kafam sığmamaya başlıyordu batağa.

Kombine hüznü keşfetmişken bu kentte, bir gün geriye düşürerek boynunu, doyurmamı istedi iki göğsünün arasındaki kumbarayı . Kira, bozukluk, su, ne bulursam ödedim öfkemi.

Çıkarken darbukacının kucağında oturuyordu. Dudaklarının ucundaki sigara ateşine takıldım, göremeden gözlerini.

Bir daha da gitmedik oraya.

Nasıl gidelim?

bize bakan biz oluyordu zamanla...

ikincil ruhla pis-duvar buluşmaları

Oniki sandalyeli bir masayla, masanın gençliğinden konuşuyorduk.
Onbir sandalye ve iki intihar büyütmüş balkon pür dikkat beni dinliyorlardı;

zamanın mücadelesi armagan etmişti bizi, birbirimize.
Pireli bir devletin kanatlarının arasındaki karıncalardık.
Ne söylesek ayıptı biraz söylemesi.

Dahası an; tıbben ölüydü.
Atık kamyonlarında mühürlü bir yürek
şehir çöplüğünde marti ziyafetinden önce
bir film setine emanet edilirdi belki,
korkuturdu yine bizi.

senin dünyanda vapur kalkınca
balıklar çamaşır yıkardı
içindeki hileli sayaçların aritmetiği
sifirdan sikilmiyordu bir türlü.

trabzanlardan aşağıya
ayaklarını sallandırıp
annesine hınzır hınzır gülen o çocuk
uçurumlara gözlerini gidiklatacak yaşa çabuk geldi.
ama ikimiz de biliyorduk
elleri bir harita kadar acili her annenin son görevi;
çocukunu öleceği yaşa büyütme.

sagir ve dilsizler ülkesinde
kulaktan kulaga oynarken özgürlük düşün,
sigaranla aynıydı aşkinin gelecegi
duman hali.

şimdi biz,
yatirilmamış bir şans kuponu
pişmanlık olur en iyi ihtimalimiz.

oysa
mendil satar yine de bakardim bu kente
olsaydin içinde.

özge dir.
ist(a)kozyatagi